

Việc xử lý bằng biện pháp hình sự sẽ theo những quy định của Luật hình sự.

Điều 23. — Các cơ quan Nhà nước, các tổ chức xã hội có hành vi hoặc quyết định xâm phạm quyền lợi của trẻ em, chậm nhất là 7 ngày sau khi nhận được kháng nghị của Đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh hoặc Hội liên hiệp phụ nữ Việt Nam, phải trả lời và thông báo cách giải quyết của mình cho tổ chức đã kháng nghị biết và chậm nhất là một tháng kể từ ngày nhận được kháng nghị phải giải quyết xong.

Nếu không đồng ý với kháng nghị, thì trong thời hạn 7 ngày, các cơ quan Nhà nước, các tổ chức xã hội nói trên phải trả lời và nêu rõ lý do trong trường hợp này. Các đoàn thể đã kháng nghị có quyền khiếu nại lên cấp trên của cơ quan Nhà nước, tổ chức xã hội đã vi phạm. Trong thời hạn 7 ngày kể từ ngày nhận được khiếu nại, tổ chức cấp trên của cơ quan hoặc tổ chức bị kháng nghị phải thông báo cho đoàn thể đã kháng nghị về cách giải quyết của mình.

VỀ PHẠT HÀNH CHÍNH.

Điều 24. — Các hình thức phạt hành chính theo điều 26 của Pháp lệnh ngày 14 tháng 11 năm 1979 bao gồm:

- Cảnh cáo,
- Phạt tiền từ 1 đồng đến 50 đồng,
- Phạt lao động công ích từ 1 đến 3 ngày.

Nếu trong khi thừa hành nhiệm vụ, cán bộ, công nhân, viên chức Nhà nước vi phạm Pháp lệnh ngày 14 tháng 11 năm 1979 thì ngoài những hình thức phạt hành chính trên đây, còn có thể bị thi hành kỷ luật theo điều lệ về kỷ luật do Hội đồng Chính phủ ban hành kèm theo nghị định số 195-CP ngày 31-12-1964.

Điều 25. — Ủy ban nhân dân xã, phường và cấp tương đương có quyền cảnh cáo, phạt tiền từ 1 đến 5 đồng. Phạt lao động công ích 1 ngày.

Ủy ban nhân dân huyện, quận, hoặc cấp tương đương có quyền áp dụng tất

cả các hình thức phạt hành chính quy định ở điều 24 trên đây.

Điều 26. — Người bị phạt hành chính có quyền khiếu nại đối với những quyết định của Ủy ban nhân dân nếu xét thấy không thỏa đáng, thời gian để khiếu nại được quy định như sau:

— 5 ngày đối với quyết định của Ủy ban nhân dân xã, phường;

— 7 ngày đối với quyết định của Ủy ban nhân dân huyện, quận hoặc cấp tương đương.

Trong thời hạn 7 ngày sau khi nhận được khiếu nại, Ủy ban nhân dân cấp trên phải có quyết định chính thức giải quyết việc khiếu nại. Quyết định xử lý của Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố, đặc khu là quyết định cuối cùng.

ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH.

Điều 27. — Các đồng chí bộ trưởng các Bộ, chủ nhiệm các Ủy ban Nhà nước, thủ trưởng các cơ quan khác thuộc Hội đồng Chính phủ, chủ tịch Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố, đặc khu trực thuộc trung ương có trách nhiệm thi hành nghị định này.

Hà Nội, ngày 4 tháng 7 năm 1981

T.M. Hội đồng Chính phủ

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

TỔ HỮU

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

CHỈ THỊ số 144-TTg ngày 2-7-1981
về việc đẩy mạnh cuộc vận động thực hành tiết kiệm trong các ngành, các cấp và trong nhân dân.

Thi hành chỉ thị số 449-TTg ngày 8-2-1977 của Thủ tướng Chính phủ, trong những năm qua, nhiều đơn vị, cá nhân

đã phát huy sáng kiến, cải tiến kỹ thuật, cải tiến quản lý, áp dụng các thành tựu khoa học kỹ thuật và đạt được một số thành tích về tiết kiệm nguyên liệu, vật liệu, nâng cao công suất sử dụng thiết bị, tạo ra nhiều năng suất lao động cao, tăng thêm sản phẩm xã hội...

Tuy nhiên, nhìn chung việc quản lý, sử dụng vật tư, thiết bị, tiền vốn, lao động còn rất lỏng lẻo, ít hiệu quả; tình trạng tham ô, ăn cắp, làm mất mát, hư hỏng, lãng phí tài sản xã hội chủ nghĩa ngày càng nghiêm trọng và phổ biến; tệ nạn chè chén, liên hoan trong cơ quan, xí nghiệp, hợp tác xã và ma chay, cưới xin trong nhân dân khá phổ biến, trở thành một tập quán xấu ở nhiều nơi.

Hiện nay, chúng ta đang bước vào thực hiện kế hoạch Nhà nước 5 năm lần thứ ba, trong tình hình có nhiều mặt mất cân đối của nền kinh tế quốc dân chưa được khắc phục; vật tư, lương thực, tiền vốn, ngoại tệ rất căng thẳng; trật tự quản lý kinh tế, tài chính bị phá vỡ chưa trở lại nền nếp.

Trước tình hình như trên, các ngành, các cấp phải coi nhiệm vụ thực hiện tiết kiệm triệt để là một quốc sách và là một điều kiện hết sức quan trọng để đẩy mạnh sản xuất, tăng thu nhập quốc dân, góp phần giải quyết có hiệu quả những khó khăn, mất cân đối hiện nay và bảo đảm phục vụ những nhu cầu thiết yếu của nhân dân.

Xuất phát từ mục đích, yêu cầu đó, Thủ tướng Chính phủ quyết định tiếp tục đẩy mạnh việc thi hành chỉ thị số 449-TTg, mở cuộc vận động tiết kiệm vật tư kỹ thuật (nhất là các loại năng lượng, nguyên liệu, vật liệu, thiết bị, phụ tùng...), tiền vốn, lao động, trong tất cả các ngành, các cấp, các đơn vị cơ sở. Cùng với việc tiết kiệm vật tư kỹ thuật cần vận động quần chúng tiết kiệm tiêu dùng, nhất là dùng tiết kiệm các mặt hàng Nhà nước đang thiếu như lương thực, thực phẩm, điện, than, xăng dầu, vải, giấy...

Chỉ thị số 449-TTg đã quy định cụ thể yêu cầu, nội dung, biện pháp thực hành tiết kiệm và trách nhiệm của các ngành, các cấp, các đơn vị trong việc thực hiện nội dung và các phương án tiết kiệm. Nói chung những quy định đó đến nay vẫn còn đầy đủ tính thời sự cấp bách. Các ngành, các cấp cần nghiên cứu lại chỉ thị nói trên để quán triệt và chấp hành nghiêm chỉnh.

Thủ tướng Chính phủ nhấn mạnh một số điểm về mục đích, yêu cầu, nội dung và biện pháp thực hiện cuộc vận động tiết kiệm trong tình hình hiện nay như sau:

1. Các Bộ, các ngành trung ương, Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố tiếp tục mở cuộc vận động lao động - sản xuất - tiết kiệm toàn diện, sâu rộng trong các ngành, các cấp, các đơn vị sản xuất kinh doanh, sự nghiệp, hành chính, lực lượng vũ trang, các hợp tác xã, trong cán bộ, công nhân viên chức và nhân dân, tạo ra một khí thế lao động - sản xuất - tiết kiệm sôi nổi, liên tục.

Cuộc vận động tiết kiệm này phải gắn với cuộc vận động thi đua lập thành tích chào mừng Đại hội Đảng lần thứ V, với phong trào phát huy sáng kiến, sáng chế, với cuộc đấu tranh chống tiêu cực, với công tác cải tiến quản lý sản xuất, phân phối lưu thông.

2. Trong cuộc vận động lần này cần đạt cho được những yêu cầu chính sau đây:

a) Thực hiện một chế độ tiết kiệm gắt gao và đưa vào nền nếp quản lý theo tiêu chuẩn và định mức, tất cả các loại vật tư kỹ thuật cũng như tất cả các khoản chi phí về tài chính, ngoại tệ...

b) Kiểm tra, kiểm soát chặt chẽ để ngăn chặn có hiệu quả những tồn thất về tài sản, vật tư, tiền vốn do tham ô, ăn cắp, móc ngoặc, phá hoại... gây ra trong các lĩnh vực sản xuất, xây dựng, vận tải, phân phối, lưu thông, tiêu

dùng... cả trong khu vực kinh tế quốc doanh, kinh tế tập thể và ngoài xã hội.

c) Đẩy mạnh việc khai thác, chế tạo và sử dụng các loại nguyên liệu, vật liệu, thiết bị, phụ tùng trong nước thay thế nguồn nguyên, vật liệu... phải mua của nước ngoài; sửa chữa khôi phục để dùng lại hoặc dùng tốt hơn các loại thiết bị, xe máy hiện đang bị hư hỏng, phế bỏ.

d) Tổ chức việc thu hồi hết và tìm cách sử dụng các loại nguyên liệu, hàng hóa phế thải trong các cơ sở xí nghiệp, cơ quan, trường học, quân đội và trong nhân dân.

đ) Tìm mọi cách để sử dụng vật tư đạt hiệu quả cao (đặc biệt chú ý các loại vật tư chiến lược, các loại năng lượng, nguyên liệu quý), trong các xí nghiệp, cơ quan Nhà nước, các đơn vị lực lượng vũ trang, các hợp tác xã.

e) Phổ biến và vận dụng các kinh nghiệm dùng tiết kiệm các loại hàng tiêu dùng khan hiếm.

3. Đi vào trọng tâm của từng ngành, từng lĩnh vực, phải đạt được các yêu cầu tiết kiệm như sau:

— Các ngành và cơ sở sản xuất công nghiệp phải bằng các biện pháp kinh tế và khoa học kỹ thuật phấn đấu giảm mạnh mức tiêu hao vật tư, nguyên liệu, năng lượng trên một đơn vị sản phẩm; trở lại các định mức tiến bộ nhất của ngành về tiêu hao vật tư, nguyên liệu đã đạt được trong những năm qua và tiến lên thực hiện thấp hơn các định mức đó; có tiến bộ rõ rệt về giảm tỷ lệ hàng xấu, hàng hỏng, về khai thác, chế tạo và sử dụng nguyên liệu, phụ tùng trong nước, giảm bớt nguồn nguyên liệu phải mua của nước ngoài để tiết kiệm ngoại tệ; nâng cao công suất sử dụng thiết bị, máy móc; thực hiện nghiêm chỉnh chế độ giao nộp sản phẩm cho Nhà nước.

— Ngành và cơ sở giao thông vận tải, phải phấn đấu giảm mạnh mức tiêu hao

về xăng dầu; giữ gìn tốt, tăng nhanh vòng quay và năng suất của phương tiện; triệt để chống tham ô, lãng phí, lấy cắp nhiên liệu và hàng vận chuyển.

— Ngành và cơ sở xây dựng phải triệt để tiết kiệm vật liệu xây dựng (nhất là xi-măng, gỗ, sắt thép) và xăng dầu; tăng công suất sử dụng xe, máy thi công; nâng cao chất lượng công trình và hoàn thành nhanh các công trình xây dựng; sử dụng phương tiện thô sơ cải tiến để thay cho máy móc, giảm dùng xăng dầu; tự làm lấy đạt tiêu chuẩn chất lượng các công việc phải thuê nước ngoài hoặc chuyên gia nước ngoài.

— Các ngành và cơ sở nông nghiệp, lâm nghiệp phải triệt để tiết kiệm và sử dụng có hiệu quả các loại vật tư, phân bón, giống, thức ăn gia súc, xăng dầu; giảm tỷ lệ hao hụt xuống mức thấp nhất và bảo quản tốt những sản phẩm làm ra; giữ gìn và sử dụng có hiệu quả đất đai, các loại máy móc, thiết bị; các nông trường quốc doanh phải thực hiện nghiêm chỉnh chế độ giao nộp sản phẩm cho Nhà nước; các hợp tác xã phải thực hiện đầy đủ nghĩa vụ nộp thuế và bán sản phẩm cho Nhà nước.

— Các ngành phân phối lưu thông (nội thương, ngoại thương, vật tư, lương thực và các cơ quan khác làm nhiệm vụ lưu thông) phải bảo quản tốt vật tư, hàng hóa; phấn đấu giảm hao hụt, giảm chi phí lưu thông; kiên quyết chống tham ô, lãng phí, lấy cắp, làm hư hỏng vật tư, hàng hóa.

— Các đơn vị quân đội, lực lượng vũ trang phải triệt để tiết kiệm lương thực, thực phẩm, xăng dầu, thuốc men, quân trang trong các binh chủng, quân chủng; thực hiện chế độ quản lý nghiêm ngặt về sử dụng xăng dầu, vật tư, sử dụng tiền mặt; đưa vào quy chế sử dụng các loại thiết bị, xe máy; chống tham ô, móc ngoặc và dùng không đúng mục đích các loại vật tư hàng hóa của quân đội.

— *Tất cả các cơ quan, xí nghiệp Nhà nước ở các cấp và các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất phải chấm dứt ngay tệ chè chén, liên hoan, ăn uống, quà biếu, tặng phẩm... bữa bãi, vô nguyên tắc trong các dịp hội họp, tổng kết, tiếp khách, v.v... triệt để tiết kiệm tiêu dùng, nhất là tiết kiệm điện, giấy tờ; giảm bớt chi phí về mua sắm hàng hóa.*

Quản lý chặt chẽ và soát xét kỹ việc tổ chức các đoàn đi ra nước ngoài và mời khách nước ngoài vào nước ta.

— *Trong các khu dân cư, các đơn vị hành chính cơ sở dựa vào Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể nhân dân, các địa phương cần vận động nhân dân tiết kiệm tiêu dùng, gửi tiền vào quỹ tiết kiệm, chống nấu rượu lậu, tổ chức việc ma chay, cưới xin, giỗ tết theo nếp sống văn minh, không ăn uống linh đình.*

— Thu hồi và tận dụng hết các loại phế liệu trong nhân dân và trong cơ quan, xí nghiệp ở địa phương; trước hết tập trung sức thu hồi và tận dụng những loại phế liệu đang có nhu cầu lớn như chai lọ thủy tinh cho ngành rượu, bia, y dược...; bao xi-măng cũ; bao tải cho ngành lương thực; các loại bao bì bằng gỗ, bìa cứng, nhựa, sắt...; các loại giấy cũ, pin cũ, đồ nhựa, chất dẻo, cao-su, đồng, nhôm và sắt thép vụn, than qua lửa, gỗ cành ngọn, v.v...

4. Biện pháp tích cực và có hiệu lực để thực hành tiết kiệm là phải kết hợp việc áp dụng, bổ sung, sửa đổi các chế độ quản lý hành chính kinh tế, với việc áp dụng các tiến bộ khoa học kỹ thuật, đồng thời kết hợp chặt chẽ giữa các biện pháp hành chính, kinh tế, kỹ thuật với biện pháp giáo dục tư tưởng, chính trị và vận động quần chúng đấu tranh với các hiện tượng tiêu cực. Cần thi hành các biện pháp thưởng, phạt, theo các chế độ hiện hành để khuyến khích tiết kiệm, chống lãng phí trong việc phân phối và sử dụng lao động, vật tư và tiền

vốn của Nhà nước, của tập thể và của nhân dân. Ngành nào, nơi nào thấy việc áp dụng các chế độ quản lý hiện hành không có tác dụng khuyến khích mạnh mẽ việc tiết kiệm vật tư, tài chính, ngoại tệ, lao động,... thì mạnh dạn đề nghị với cơ quan có thẩm quyền hoặc với Thủ tướng Chính phủ cho bổ sung, sửa đổi.

Căn cứ vào chỉ thị này, các Bộ, Tổng cục và Ủy ban nhân dân các tỉnh, thành phố cần có kế hoạch triển khai cụ thể của ngành và địa phương mình, chỉ đạo các đơn vị trực thuộc nghiên cứu đề ra các phương án tiết kiệm cụ thể của đơn vị, áp dụng cho từng loại vật tư, nguyên liệu, hàng hóa, và có phương án giữ gìn, nâng cao công suất sử dụng từng loại thiết bị, xe máy.

Bộ Quốc phòng, Bộ Nội vụ cần có kế hoạch, biện pháp cụ thể để hướng dẫn, chỉ đạo các đơn vị, các quân, binh chủng xây dựng và thực hiện các phương án tiết kiệm, phù hợp với yêu cầu, đặc điểm của từng đơn vị, quân, binh chủng.

Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố cần có kế hoạch, biện pháp hướng dẫn, chỉ đạo thực hành tiết kiệm trong khu vực kinh tế quốc doanh và kinh tế tập thể ở địa phương.

5. Để cuộc vận động thực hành tiết kiệm mang lại kết quả, cần có sự lãnh đạo chặt chẽ, thường xuyên và kiên quyết của các cấp ủy Đảng, và sự chỉ đạo trực tiếp của thủ trưởng các ngành, các đơn vị cơ sở, đồng thời phải gắn cuộc vận động tiết kiệm với phong trào lao động đầy mạnh sản xuất, kinh doanh và thực hiện các công tác thường xuyên.

Các cơ quan quản lý tổng hợp như Ủy ban Kế hoạch Nhà nước, Ủy ban Khoa học và kỹ thuật Nhà nước, Ủy ban Xây dựng cơ bản Nhà nước, Ủy ban Vật giá Nhà nước, Bộ Tài chính, Bộ Vật tư, Bộ Lao động... theo chức năng của mình, cần cải tiến, bổ sung và có văn bản

hướng dẫn cần thiết về các chế độ quản lý, nhằm thực hiện tiết kiệm triệt để, đồng thời phải tăng cường kiểm tra tình hình thực hiện các chế độ đó.

Các cơ quan quản lý ngành kinh tế kỹ thuật ở trung ương cần hướng dẫn cụ thể phương hướng, nội dung và biện pháp tiết kiệm cho toàn ngành, ban hành các quy định, định mức và tiêu chuẩn cần thiết để áp dụng xuống đến đơn vị cơ sở.

Các cơ quan thanh tra, nội vụ cần phối hợp với các cơ quan kiểm sát, tòa án, có kế hoạch, biện pháp đề cao pháp luật, bảo vệ tài sản xã hội chủ nghĩa, tiếp tục và tăng cường công tác kiểm tra, thanh tra, trấn áp bọn phá hoại, trũng trị bọn ăn cắp, tham ô tài sản Nhà nước và những phần tử vô trách nhiệm để thiệt hại lớn đến tài sản Nhà nước.

Các cơ quan tuyên truyền, báo chí, phát thanh, vô tuyến truyền hình cần có kế hoạch tuyên truyền sâu rộng trong công nhân, viên chức và nhân dân về ý thức tiết kiệm cũng như các kinh nghiệm và biện pháp thực hành tiết kiệm.

Tổng công đoàn, trung ương Đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh, trung ương Hội liên hiệp phụ nữ có văn bản hướng dẫn ngành dọc và có kế hoạch vận động, giáo dục cán bộ, công nhân viên, đoàn viên, hội viên tích cực hưởng ứng phong trào sản xuất, tiết kiệm, chống tiêu cực.

Mỗi Bộ, Tổng cục và mỗi tỉnh, thành phố cần phân công một đồng chí thứ trưởng, tổng cục phó hoặc phó chủ tịch trực tiếp chỉ đạo, theo dõi cuộc vận động tiết kiệm và tổ chức một bộ phận chuyên trách theo dõi, kiểm tra cuộc vận động này ở cấp dưới.

Hà Nội, ngày 2 tháng 7 năm 1981

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

TỔ HỮU

CÁC BỘ

LIÊN BỘ

TÀI CHÍNH - NGÂN HÀNG NHÀ NƯỚC

THÔNG TƯ liên bộ số 16-TT/LB
ngày 9-7-1981 hướng dẫn về việc xác định vốn lưu động định mức phù hợp với việc cải tiến công tác phân phối lưu thông.

Thực hiện chỉ thị số 109-CT/TU ngày 19-5-1981 của Bộ Chính trị về việc tiếp tục cải tiến công tác phân phối lưu thông, quyết định số 25-CP và các quyết định khác của Hội đồng Chính phủ về điều chỉnh giá, phụ cấp lương tạm thời,... Liên Bộ Tài chính—Ngân hàng Nhà nước hướng dẫn việc xác định lại định mức vốn lưu động của các đơn vị sản xuất—kinh doanh, việc cấp phát vốn lưu động thiếu và thu hồi vốn lưu động thừa nhằm tiết kiệm và nâng cao hiệu quả sử dụng tiền vốn.

I. XÁC ĐỊNH LẠI VỐN LƯU ĐỘNG ĐỊNH MỨC

Các chỉ thị và quyết định của Đảng và Nhà nước về điều chỉnh giá và phụ cấp lương tạm thời có tác động trực tiếp đến hoạt động sản xuất—kinh doanh của các xí nghiệp, liên hiệp xí nghiệp và các tổ chức kinh tế, sẽ tạo ra khả năng tăng khối lượng sản phẩm hàng hóa trên cơ sở chấn chỉnh lại công tác quản lý, đẩy mạnh sản xuất, mở rộng kinh doanh, tăng năng suất lao động, tăng cường quản lý thị trường, nắm nguồn hàng vào trong tay Nhà nước, mặt khác, cũng ảnh hưởng trực tiếp đến kế hoạch tài chính của xí nghiệp nói chung và vốn lưu động nói riêng. Vì vậy, việc xác định lại định mức vốn lưu động là rất cần thiết